

Az úgy volt...

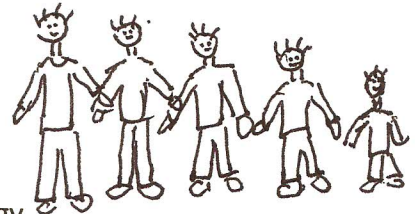
VÉGRE LÁNY!

Az úgy volt, hogy amikor Anyukám pocakjából megszületett a Filip bátyám, és ő is fiú lett, azt mondta, hogy ő itt be is fejezte. Ő volt ugyanis az 5. fiú a családban.

Apukám pedig azt mondta, hogy addig nem halhat meg, amíg nem lesz egy lánya, egy kis hercegnője.

Mikor a Filip már akkora lett, hogy nem bömbölte át az éjszakát, nem szopizott, és nem volt pelenkás, Anyukám beadta a derekát. Ezt a felnőttek így mondják, de én nem tudom elképzelni sem, hogy hová adta be a derekát, mert azóta is megvan neki.

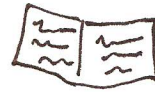
-Na jól van, utolsó próba!-mondta- De most aztán szedd össze magad, és gyúrj a lányra, mert nincs több lehetőség!

Apukám erre elolvasott minden féle praktikát.

Átnézte az újságokat, átböngészte az internetet,

és megkérdezte az idős, és tapasztalt szomszéd bácsit.

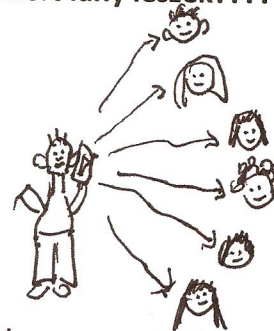
Mikor aztán az ultrahangon először mondták neki, hogy lány, annyira megörült, hogy megölelgette a doktor bácsit, és azt mondta, hogy ha most hazaér, egyből lefűrésze a puskacsövét. Én ezt egészen nem értem. Miért kell lefűrészelni a puskát

azért mert lány leszek?????

A felnőttek néha olyan fura, és értelmetlen dolgokat mondanak! Aztán puskafűrészelés helyett átfestette az egész babaszobát rózsaszínre, és mindenkinek körbe telefonált, hogy :

LÁNY! LÁNY! VÉGRE LÁNY!!!LÁNYOM LESZ!!

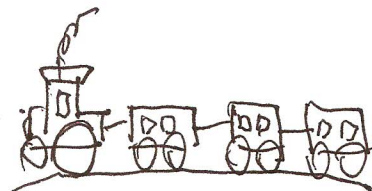
Anyukám még a TV.-seket is elhívta a születésemre, mert pont akkor ment a Szülészoba című műsor. Azt mondta nekik, hogy ő sajnos olyan lassan szül, hogy a világ túlsó oldaláról is odaérnének rá.

Én persze ezt máshogy gondoltam.

Először is háromszor indítottam el őket a kórházba, hamis, áltüneteket produkálva.

Aztán mikor tényleg beindultam, majdnem a kocsiban születtem meg, alig értek be velem, mert:” jöttem, mint a gyors vonat”, - ahogy Anyukám szokta emlegetni.

Persze a TV-sek lekésték az egészet, Apukám kamerázott, amennyire tudott.

Mikor aztán megszülettem, mindenki gyönyörködött bennem.

VÉGRE EGY IGAZI KISLÁNY!!!

Apukám azt mondta: Az én egyetlen hercegnőm!!

Anyukám azt mondta: Az én gyönyörűséges kislányom!!

Nagymamám azt mondta: Végre sikerült!!!!

A szomszéd bácsi : Látom megfogadtad a tanácsomat!

A szomszéd néni : Milyen hosszú haja van!!

A sok fiú tesóm meg körülvett, és csodálkoztak, hogy milyen picurka vagyok, és mégis mekkora hangom van, és már most én uralom a családot.

Na persze nem volt könnyű életem 5 fiútesó között. Amíg a fiúk között megnőttem ekkorára, sok mindenben átestem.

Filip, aki akkor volt 3,5 éves, rendszeresen kivett a kiságyból, és a babakocsiból, hogy mutogasson mindenkinek.

Anyukámat meg a frász kerülgette, mikor meglátta.

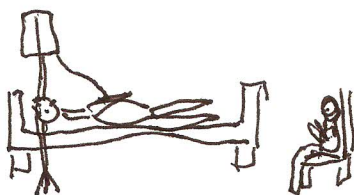
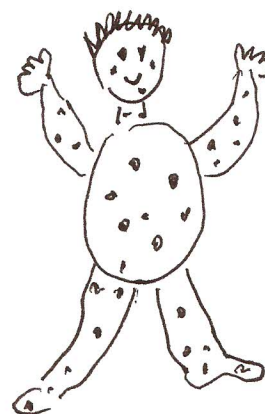
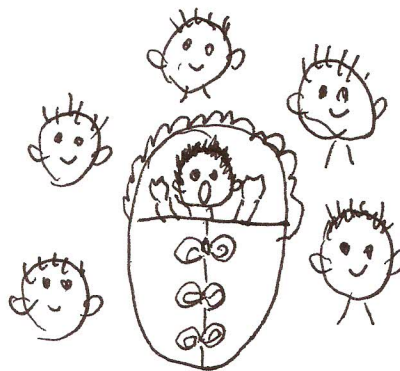
(Nem tudom, mi az a frász, én még nem találkoztam vele)

Sőt, még most is beleremeg, ha visszagondol, hogy mi történhetett volna velem akkor, ha Filip esetleg elesik kezében egy újszülöttel.

A felnőttek sokszor aggódnak azon is, ami nem történt meg, de mi lett volna, ha...de persze nem úgy lett.

Aztán hazahordtak nekem mindenféle vírusokat, meg bacikat, úgyhogy mire bölcsibe kerültem, már jól ismertem mindegyiket.

11 hónaposan a bárányhimlőt kaptam el tőlük, tiszta pötty voltam mindenhol.

Aztán mikor óvódás nagylány lettem, kaptam tőlük egy hányós vírust, úgy, hogy még kórházba is kerültem. Egy hétig infúziót adtak a gyógyszereket. Az egy hosszú cső, és a végén egy tű van, amit a kezembe szúrtak. Nagyon rossz volt ott, és Anyukám, Apukám és a Nagyi felváltva üldögéltek mellettem egy széken.

Anyukám szerint azóta nem eszek rendesen, és azért vagyok ilyen gebe.

Pedig azóta már iskolás vagyok, de még mindig nagyon keveset eszem, és válogatok.

De azért gebe nem vagyok, csak nagyon hosszúra nőttem. Én vagyok lány létemre a legmagasabb az egész osztályunkban. (És Apukám szerint a legokosabb is)

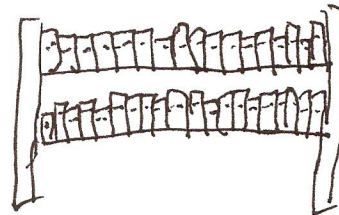
Magas, vékony és nagyszájú. Anyukám szerint „muszáj”, ha ennyi fiútesó mellett érvényesülni akarok.

Én ezt nem értem igazán, hogy mit jelent, de biztosan igaza van.

Mivel én lány lettem, ugyan fiúsítva vagyok, de Anyukám nagyon boldog, mert végre van valaki a családban, aki szeret olvasni. Mert amióta iskolás vagyok,

és tudok olvasni, "falom" a könyveket. Anyukám nem győzi venni nekem, mert pillanatok alatt kiolvasom őket.

A fiúk bezzeg még a kötelezőket sem akarják elolvasni, állandóan csak a számítógép előtt ülnek.

Mióta iskolás vagyok, Apukám egyre többször emlegeti azt a bizonyos puska csövét. Én ugyan még mindig nem értem igazán, hogy mi összefüggés van a puska csöve, és a között, hogy én egyre nagyobb, és szebb leszek. Apukám azt mondta, ha majd 16 éves leszek, megértem.

Addig meg maradjak csak az ő pici szépséges, imádott hercegnője.

Most egyelőre befejezem, legközelebb megírom, hogy mi történt velem és az első szerelmemmel.

Csak az Apukám meg ne tudja!!!

Kiss Sarlott Melani 2.o. igaz rörténete